

Til lovforslag nr. L 89. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 19. april 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om naturforvaltning

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Et af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes besvarelse heraf er optrykt som bilag.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen i Danmark,
Danmarks Sportsfiskerforbund,
Danske Husmandsforeninger,
Dansk Ornitologisk Forening,
Dansk Skovforening,
De danske Landboforeninger,
Danmarks Naturfredningsforening,
Friluftsrådet,
Jagtorganisationernes Fællesudvalg og
Tolvmandsforeningerne.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men har dog stillet ændringsforslag nr. 1-8, 10 og 11 og kan tiltræde det af miljøministeren under nr. 9 stillede ændringsforslag. Lovforslaget vil betyde, at der i perioden 1989-92 reelt kan forbruges 681 mio. kr. af statens midler i en tid, hvor erhvervslivet

og skatteborgerne vander sig over det alt for høje skattetryk i Danmark.

Set ud fra den beskatningsplagede borgers synsvinkel, opfylder lovforslaget ikke det grundlovssikrede krav om, at en tvungen ejendomsafståelse kun kan gennemføres, når almenvellet kræver det.

Hvis man forlods spurgte de arbejdsløse, de syge på ventelisterne, de boligløse, pensionisterne og de skatteplagede erhvervsfolk, om de mente, at en bevarelse og pleje af landskabelige og kulturhistoriske værdier, eventuelt formidlet af Dansk Ornitologisk Forening, Friluftsrådet og Naturfredningsforeningen, var i overensstemmelse med, hvad de forstod ved »almenvellets krav«, så ville svaret være et klart nej.

I modsætning til de borgerlige partier står Fremskridtspartiet stadig fast på, at ejendomsbegrebets naturlige vitale indhold må være et udslag af den individuelle frihed og rådighedsadgang, som grundloven fremdeles skal tilsikre borgerne.

Ejerbeføjelserne kan efter Fremskridtspartiets mening principielt ikke udelukkes eller beskæres således, at der reelt ingen individuel rådighedsret er tilbage.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse bør et indgreb i den private ejendomsrets rådighed kun ske, når indgrebet er virkelig påkrævet, og ikke blot fordi det til en vis grad er ønskeligt. Det er således ikke nok, at indgrebet tjener et almennyttigt formål, det må tillige kræves, at